

Et tilbageblik på Gjellerodde, udarbejdet som Gjellerodde Grundejerforenings første bidrag til det kommende formidlingshus, "Spejderhuset", som Lemvig Kommune har overtaget og er i gang med at renovere og klargøre til lokal-historie:

Moster Puttes ånd svæver over Odden

*Joan Christensen i samtale med Erling Melton og
Gert Astrup-Jepsen fra Gjellerodde Grundejerforening*

80-årige Joan Christensen ser ikke længere så godt. Og det er synd og skam – ikke mindst da hun ikke helt kan nyde vel nok Lemvigs flotteste udsigt fra sin lejlighed i Centralgården. Til den ene side kan man fra terrassen se Lemvigs vartegn, kirkespirret, og den anden vej er det et enestående vue ud over havnen, der møder én.

Men hvad Joan mangler rent fysisk med synet, er der til overflod i tanker og tilbageblik på et langt liv på Lemvig-egnen. Kun et par år har hun været borte fra området – *jeg måtte helt til Ulfborg og Ringkøbing for at få job som nyudlært frisør* – men så bragte kærligheden hende tilbage til Lemvig og til 20 år bag disken i hendes og hendes mand, Normann Christensen's slagterforretning. På et tidspunkt i øvrigt en af hele 12 slagter-forretninger i byen. Efter salget af forretningen tog Joans arbejdsmæssige liv endnu en forandring, og de sidste 16 år på arbejdsmarkedet var som sekretær hos kiropaktor Vinnie Rosenvinge.

Gjellerodde har fyldt rigtig meget i Joan Christensens liv. Der er mange minder om muntre stunder i venners lag i tider, hvor pengene var små, infrastrukturen særdeles sporadisk og boligerne mere gode steder med hjertevarme end fysisk prangende bygninger. Men uanset hvor beskedne forholdene har været, har der gennem alle årene været sammenhold og hjælpsomhed i en grad, som Joan nok mener der burde være mere af i dag. Joan og Normanns lejlighed var beskedne 48 kvm., så pladsen var trang til dem selv og de to børn.

Møbelhandler Magnus Holm forpagtede Gjellergaard for jagtens skyld. Efter nogle år ville han ikke anvende det mere, og Joan og Normann fik lov til at bruge Gjellergaard til sommerophold. Som modydelse skulle Normann lave små-reparationer og holde opsyn med stedet. Aftalen gav familien noget mere råderum end i lejligheden i Lemvig. Joans far havde i øvrigt mange år tidligere deltaget i en renovering af Gjellergaard.

Fra Gjellergaard kan man se over til det eneste hus helt ude på Odden. Moster Puttes hus blev opført under 2. Verdenskrig og blev af tyskerne brugt til at overvåge indsejlingen til Lemvig. Den fik som sådan heldigvis ikke nogen egentlig værdi. Efter krigen overtog Lemvig Kommune huset, og det blev brugt som udflugtsmål for de små skoleklasser på Lemvig-egnen. Præcist hvornår og hvorfor legendariske Moster Putte kommer ind i billedet, kan Joan ikke give svaret på. Men Putte får rigtig mange rosende og positive ord med på vejen. Hun fyldte utrolig meget med sit humør og hjertelighed – og store kærlighed til børn. Hun ”drev” huset som udflugtsmål, hvor børn altid var meget velkomne. Hun havde som ung set store dele af verden med jobs på flere store sejlskibe, og når hun var hjemme, var der altid liv og glade dage. Moster Putte havde hus i Lemvig og anvendte det lille hus på Gjellerodde, der senere blev til ”moster Puttes hus”, til ophold om sommeren. Det lille hus havde primitivt lokum i et skur, og der var hverken rindende vand eller elektricitet. Men hjerterum til overflod. Putte holdt mange sammenkomster, og det var reglen mere end undtagelsen, at værtindegaven var en dunk vand i stedet for en buket blomster! Joan mor og far blev også tit inviteret, men som Joan siger – *det var nu mest for at få far til at tømme lokumsspanden!* Sagt med et smil på læberne som ved så meget andet, Joan tænker tilbage på fra sit liv på Gjellerodde. Joan og Normann fik i 1969 lov til at bruge huset på Odden, og de fortsatte med det flere år efter.

Hun husker dengang der skulle bygges dige på Odden. Det lille røde bindingsværkshus Nordstjernen – som rygtet siger blev brugt som skolestue i starten – blev brugt til både bolig for en familie og til 8 polske arbejderes indkvarteringssted. Det siger sig selv, at hvis man ikke forstod at omgås hinanden, ville så mange mennesker ikke kunne leve sammen i et hus, der nok har to plan men et grundareal på ikke mere end 29 kvm.

Der har kunnet købes is i mange år på Gjellerodde. Først i det hus, som Claus Pinholt i dag ejer – beliggende på Gjelleroddevej tæt ved færsten. Her var der også på et tidspunkt en anlægsbro for en turbåd, der sejlede til og fra Lemvig havn. Joan husker også det lille ishuse – de huse, som skød op overalt i Danmark finansieret af is-producenterne. Det var købmand Henriksen fra Tørring, der drev kiosken. Derefter fulgte en rigtig god tid, hvor Aase og Bent Noesgaard købte stedet og udvidede med købmandsforretning. Siden fulgte endnu to lejere inden de nuværende forpagtere, Susanne og Bruno Mølgaard overtog i 2010. Dengang som ejere, men altså nu som forpagtere og med Feriepartner Vejlbj Klit som de nye ejere.

Joans senere tid på Odden har været i sommerhus på Porsevej. Det blev købt i 1974, hvor der kun var enkelte sommerhuse ud over de gårde, som grundene var udstykket fra. Alle de øvrige bebyggelser var lysthuse, der kun blev brugt i godt vejr til endags-oplevelser. Men siden blev området forandret til det vi nu kender som Gjellerodde Grundejerforening som en af områdets tre foreninger og med tilsammen omkring 250 sommerhuse. Der er ca. 700 sommerhuse i de tre grundejerforeninger.

Joan benytter stadigvæk sommerhuset, selv om børnene overtog det for nogle år siden.

Selv om det desværre ikke endte så godt med Moster Putte, der efter mange år på Odden måtte flytte til Lemvig og fik en lidet attraktiv og *sølle* afslutning på sit liv, så runder Joan sine tanker om sit liv på Gjellerodde af med at bruge Moster Putte som fællesnævneren. Hendes ånd svæver over området, og især i efterkrigsårene var området kendt for sit sammenhold og evne til at udvikle det under ellers svære og trange kår.